Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	28C/56/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8109203675
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Farkašová
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2015:8109203675.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Farkašovou v právnej veci navrhovateľky U.. R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. B., H.. Z. XXXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Jánom Sopiakom, advokátom so sídlom v Humennom, ul. Štefánikova 17, proti odporcovi Fakultnej nemocnici s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, IČO: 00 610 577, so sídlom v Prešove, ul. Hollého 14, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou GOGA a spol., s.r.o., IČO: 36 863 947, so sídlom v Košiciach, ul. Žriedlová 3, za účasti vedľajšieho účastníka KOOPERATIVA poisťovňa a.s., Vienna insurance group, adresa na doručovanie Agentúra Košice, ul. Mäsiarska 11, Košice, v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu 30.000 Eur v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

o trovách konania rozhodne súd osobitným uznesením po právoplatnosti vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojim návrhom zo dňa 2.3.2009 domáhala náhrady škody v zmysle ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka a navrhovala, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť jej 99.581,76 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Sumu odvádzala od žiadosti v rámci mimosúdneho návrhu na náhradu škody vo výške 3.000.000,-- Sk. Keďže odporca nereflektoval na túto mimosúdnu dohodu, podala takýto návrh.

Odporca s návrhom nesúhlasil.

Vedľajší účastník s návrhom nesúhlasil.

Súd svojim rozsudkom zo dňa 22.5.2013 návrh navrhovateľky zamietol poukazujúc pritom na to, že znalecké posudky, ktoré vo veci boli vykonané, ako aj ďalšie dôkazy uzavreli, že postup nemocnice bol lege artis.

Proti rozsudku sa odvolala navrhovateľka.

Krajský súd svojim uznesením zo dňa 13.11.2014 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie. Poukázal pritom na to, že súd pri svojom rozhodovaní nezohľadnil rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a neposúdil ho v zmysle ustanovenia § 135 ods. 1, 2 O.s.p.. Odvolací súd doplnil dokazovanie súdu prvého stupňa a vyžiadal si od Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou rozhodnutie tohto úradu vydané 7.8.2008 vo veci uloženia poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti Fakultná nemocnica s poliklinikou J.A.Reimana v Prešove, ktorý rozhodol tak, že uložil

pokutu 300.000,-- Sk poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti R. L..

Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že:

„V dôvodoch tohto rozhodnutia bolo uvedené, že úrad vykonal dohľad u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti Fakultná nemocnica s poliklinikou J.A.Reimana v Prešove na základe podnetu pacientky R. L., v ktorom žiadala prešetriť správnosť poskytovanej zdravotnej starostlivosti. Žiadosť odôvodnila tým, že následkom nesprávne vedeného pôrodu došlo k úmrtiu dieťaťa a k život ohrozujúcej situácii u nej ako rodičky, v dôsledku čoho musela podstúpiť operáciu, pri ktorej jej bola odstránená maternica. Protokol č. XXXX/XXXX o vykonanom dohľade bol účastníkovi konania preukázateľne doručený 13.2.2008. K doručenému protokolu o vykonanom dohľade účastník konania podal písomné námietky, ktoré boli prerokované s dohliadaným subjektom dňa 4.3.2008, a vyhodnotené ako neopodstatnené. Úrad ukončeným výkonom dohľadu na mieste zistil, že zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti došlo k porušeniu ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., podľa ktorého je poskytovateľ povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby, alebo zlepšenia stavu osoby so zohľadnením súčasných poznatkov lekárskej vedy. Úrad na základe záverov vykonaného dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti dospel k záveru, že ošetrujúci zdravotnícky pracovníci poskytovateľa zdravotnej starostlivosti nepostupovali pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti u pacientky R. L. v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., pretože tehotenstvo pacientky nebolo včas a vhodným spôsobom ukončené, po manuálnej lýze placenty nebola vykonaná inštrumentálna revízia maternice a operačné odstránenie pravého vaječníka sa realizovalo bez zdravotnej indikácie.

Ďalej sa v dôvodoch tohto rozhodnutia uvádza, že prvostupňový orgán v konaní o uložení pokuty pred vydaním meritórneho rozhodnutia vec náležite preskúmal a zistil skutkový stav veci. Pacientka R. L. bola v 31.týždni gravidity pre pokročilý vaginálny nález pri polohe plodu koncom panvovým dňa 17.9.2007 prijatá na Kliniku gynekológie a pôrodníctva FNsP J.A.Reimana v Prešove. Po prijatí bolo vykonané vaginálne vyšetrenie a USG vyšetrenie. Pacientke bol nariadený prísny kľudový režim a ordinovaná medikamentózna liečba za účelom udržania gravidity. Y. XX.XX.XXXX D. XX.XX B.. P. H. F. D. P. X. D. XX.XX B... P. X. V. K., Ž.W. B. L. F., V. Z. D. O. X N., X. V. L. O., B. F. Y. Č. P. - O. X. P. X., D. P. XXX/minúta. D. XX.XX B.. V. P. G. D.O. P., M. P. X. K., Ž. V. L. K., O. Y. F. X. H. X. P., P. X. D., M. M. X U., D. P. P. XXX/minúZ.. D. C. Z., D. XX.XX B.. P. O. P., O. F. H. X. P. X.. P. K. P. O., D. Z., D. P. XXX/minúta. D. P. D. X L. Y. C. T.. D. XX.XX B.. Y. M. F. P. X. XX.Z. T.. P. Y. Ž. P. (B. XXXX T., Y. XX N., R., O., D. Y. F. O.). D. XX.XX B.. M., Ž. P. O. L. D. O. U., O. E. U. G. P. (P. D. D. P. E.), P.D. V. K. X. P. Y. F. U.. P. O. F. M. R. X. F. Š. F. V. E. D. K., P. M. V. K. U.X. P. P. Y. F. U., P. K. X. C. V. X. D. D. U.. E. V. Z. D. D. P. X. R. X.. P.R. O. O. V. P. O. R. K. D. P. O. L. O. D.. Y. V. D. O. X. X. F., P. F. E. U. K.. P. R.G. V. D. E., R. O. M. E. Y. XX.XX.XXXX D. XX.XX B.. V. M. Ú..

Správny orgán má za to, že účastník konania nepostupoval v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z, pretože v danom prípade nebolo tehotenstvo včas ukončené cisárskym rezom. Predčasný pôrod nezrelého plodu bol koncom panvovým komplikovaný predčasným odtokom plodovej vody a prepadnutiu nožičiek do pošvy, u prvorodičky je indikáciou pre pôrod cisárskym rezom, najmä ak berieme do úvahy, že existovala dostatočná časová rezerva na realizáciu toho, pre plod oveľa bezpečnejšieho spôsobu pôrodu. Pôrod nastal o 02.20 hod. t.j. až hodinu po náleze zájdenej bránky s prepadnutými nožičkami plodu v pošve. Takýto nález je komplikáciou aj pri pôrode zrelého donoseného plodu s polohou koncom panvovým, pretože panva i trup sa môžu porodiť aj v prípade, že bránka ešte nie je zájdená a problémom zostáva pôrod hlavičky ako najväčšej časti rodiaceho sa novorodenca. V danom prípade ošetrujúci lekári účastníka konania nesprávne zvolili oveľa rizikovejší postup spontánneho vedenia predčasného pôrodu aj napriek skutočnosti, že sa jednalo o rizikovú polohu plodu koncom panvovým nožičkami. Nezrelosť plodu a riziko zvýšenej zraniteľnosti orgánov a tkanív, v tomto prípade najmä hlavičky, ktorá je najväčšou časťou plodu, a pri takejto polohe sa rodí ako posledná časť plodu. Ďalším rizikom zvoleného postupu u nezrelého plodu je nedostatočne vyvinutý svalový tonus, ktorý je pri pôrode koncom panvovým nevyhnutný vzhľadom na zložitý pôrodný mechanizmus, a kedy pri nedostatočnom tonuse rodiaceho sa plodu hrozia závažné komplikácie.

Účastník konania zvolil u pacientky postup predlžovania gravidity aj napriek pokročilému vaginálnemu nálezu pri jej prijatí. Práve pre tento pokročilý vaginálny nález - spotrebované hrdlo maternice, bránka otvorená na 3 cm, hmatné malé čiastky plodu, bol indikovaný prevoz in utero do regionálneho perinatologického centra účastníka konania so zabezpečením prípravy plodu i rodičky na predčasný pôrod. Napriek tejto skutočnosti sa účastník konania rozhodol predlžovať graviditu za účelom zníženia komplikácií vyplývajúcich z prematurity plodu. Správny orgán je však toho názoru, že predlžovaním gravidity pri takomto pokročilom vaginálnom náleze hrozí vysoké riziko infekcie nenarodeného plodu, čím sa výrazne zhoršuje jeho postnatálna prognóza, pretože sa rodí nielen nezrelý, ale aj s infekciou často až septickým stavom s letálnym koncom. V danom prípade sa síce podarilo predlžiť tehotnosť takmer o mesiac, avšak dieťa sa narodilo vo veľmi vážnom stave s vrodeným zápalom pľúc a intrauterinnou infekciou. Z uvedeného vyplýva, že zo strany účastníka konania nebolo tehotenstvo ukončené včas, práve vzhľadom na pokročilý vaginálny nález. Účastník konania zároveň pochybil v tom, že pri silnom popôrodnom krvácaní nebola vykonaná okamžitá inštrumentálna revízia maternice. Správny orgán má za to, že neboli vykonané všetky potrebné zdravotné výkony, pretože pri silnom krvácaní bolo potrebné vykonať po manuálnej lýze placenty inštrumentálnu revíziu dutiny maternice Bumovou kyretou, a to najmä pre podozrenie na patologickú inzerciu placenty. Tento nedostatok sa javí o to závažnejším, že po takto nedostatočne vykonanej revízii hneď nasledovala supravaginálna amputácia maternice, teda radikálny operačný výkon, bez využitia inštrumentálnej revízie maternice. Závažným nedostatkom sa javí aj fakt, že pri supravaginálnej amputácii maternice bol zároveň operačne odstránený pravý vaječník a vajíčkovod bez zdravotnej indikácie. V operačnom náleze nie je popísaná žiadna komplikácia, ktorá by odôvodňovala takýto postup zo zdravotného hľadiska. Z operačného nálezu vyplýva, že vaječníky pacientky boli tehotensky zmenené, čo nie je dôvodom na operačné odstránenie.

Vyššie uvedenými skutočnosťami bolo jednoznačne preukázané, že zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti došlo k porušeniu ustanovení § 4 ods.3 zákona č. 576/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je poskytovateľ povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby, alebo zlepšenia stavu osoby so zohľadnením súčasných poznatkov lekárskej vedy. Podľa § 50 ods. 2 zákona č.581/2004 Z.z. ak úrad pri výkone dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti zistí, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne, podľa závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov môže uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti pokutu, alebo zákaz výkonu zdravotníckeho povolania najviac na jeden rok, ak poskytovateľom zdravotnej starostlivosti je právnická osoba, zákaz výkonu zdravotníckeho povolania môže uložiť jej odbornému zástupcovi.

Vzhľadom na to, že správny orgán považuje skutkový stav za dostatočne objektívne preukázaný a zistený nedostatok zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti napĺňa skutkovú podstatu porušenia ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. rozhodol o uložení pokuty. Podľa § 64 ods. 2 písm. b) zákona č.581/2004 Z.z. môže úrad uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti za podmienok ustanovených v § 50 ods. 2 tohto zákona pokutu až do výšky 300.000,- Sk ak ide o právnickú osobu. Úrad v konaní o uložení pokuty prihliadol na povahu a závažnosť zistených nedostatkov, spôsob konania, opomenutia, dĺžku a dôsledky porušenej povinnosti pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientke R. L., a uložil účastníkovi konania pokutu na hornej hranici rozmedzia pre ukladanie pokút. Správny orgán pri určovaní výšky pokuty vychádzal z toho, že ošetrujúci zdravotnícki pracovníci účastníka konania nevykonali všetky potrebné zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby, alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy. Účastník konania nevykonal potrebné zdravotné výkony na to, aby tehotenstvo bolo včas a správnym spôsobom ukončené. Včas vykonaným cisárskym rezom, pre realizáciu ktorého existovali v danom prípade zdravotné indikácie, by bolo možné s veľkou pravdepodobnosťou predísť u dieťaťa ťažkému zdravotnému stavu pri narodení, ako aj predísť závažným komplikáciám v súvislosti s neporodenou placentou. Nevykonanie inštrumentálnej revízie dutiny maternice Bumovou kyretou, napriek tomu, že tento výkon pri krvácaní bezprostredne po pôrode je bezvýhradne indikovaný pred operačným odstránením maternice, obralo pacientku o šancu predísť radikálnemu operačnému riešeniu. Odstránenie pravého vaječníka s vajíčkovodom bez zdravotnej indikácie možno hodnotiť aj ako poškodenie zdravia pacientky. Správny orgán považuje zistené nedostatky v poskytovaní zdravotnej starostlivosti za veľmi závažné, obzvlášť s prihliadnutím na trvalé následky na zdraví pacientky, ktorá prišla o dieťa, maternicu a pravý vaječník. Z uvedeného dôvodu uloženie pokuty na hornej hranici považuje správny orgán za sankciu, ktorá primerane zohľadňuje

závažnosť a povahu zistených nedostatkov, ako aj ich následky na zdraví a kvalite ďalšieho života pacientky. Z rozhodnutia vyplýva poučenie, že proti tomuto rozhodnutiu možno podať rozklad v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, a ďalej, že rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že toto nadobudlo právoplatnosť 27.8.2008.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 135 ods. 1, 2 O.s.p., podľa ktorého súd je viazaný rozhodnutím Ústavného súdu SR o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom, alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím Ústavného súdu SR, alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku, alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania, súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní. Inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu môže súd posúdiť sám. Ak však bolo v takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Súd prvého stupňa rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorým bola žalovanému uložená pokuta za porušenie ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, neposúdil v súlade s týmto ustanovením. Z tohto rozhodnutia je evidentné, že uložená pokuta súvisí so skutkom, ktorý žalobkyňa opísala vo svojej žalobe, a z ktorého vyvodila svoj nárok na zaplatenie sumy 99.581,76 eur, ktorý síce označila ako nárok na náhradu škody, ale v jej žalobe chýbal údaj, o tom, čo tvorí túto škodu, a preto bolo úlohou súdu prvého stupňa vyzvať žalobkyňu, aby žalobu v tomto smere upresnila. Súd nemal vychádzať len z toho, ako žalobkyňa žalobu označila, ale mal ju vyzvať, aby upresnila aké nároky uplatňuje v rámci zaplatenia sumy 99.581,76 eur.

Odvolací súd v súvislosti s rozhodnutím Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zdôrazňuje, že ide o rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého súd prvého stupňa pri posúdení nároku žalobkyne musí vychádzať v zmysle § 135 ods. 1, 2 O.s.p. a na porušení povinností žalovaného, ktorá bola konštatovaná v tomto rozhodnutí nemôže nič zmeniť žiaden znalecký posudok.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd musel podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude predovšetkým vyzvať žalobkyňu, aby upresnila svoj návrh, ďalej aby z hľadiska dokazovania vychádzal z rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 7.8.2008 č.k. K. z pohľadu ustanovenia § 135 ods. 1, 2 O.s.p. vykonať prípadne ďalšie navrhované dokazovanie účastníkmi, a potom vo veci rozhodnúť.“

Po rozhodnutí Krajského súdu Prešov právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní potvrdil, že na návrhu trvajú v celom rozsahu. Poukázal na to, že od začiatku sa táto žaloba prezentovala v zmysle ustanovení § 420 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ale len v súvislosti s pasívnou legitimáciou odporcu. Podľa právneho zástupcu z obsahu podaného návrhu, ktorý bol nešťastne formulovaný vyplýva, že sa jedná o náhradu nemajetkovej ujmy. Uviedol, že to povedal na prvom pojednávaní vo veci, hoci to nebolo protokolované. Žiadali 3 mil. Sk preto, pretože každý má právo na život aj život dieťaťa, ktoré zomrelo a na materstvo, ktoré bolo odobraté navrhovateľke a nedá sa ničím nahradiť. Celé dokazovanie, ktoré bolo vedené sa viedlo, či je odporca zodpovedný alebo nie a nie k výške náhrady. Nemajetková ujma, aby sa upresnil, opierajú sa o nemajetkovú ujmu podľa § 11 až 15 na ochranu osobnosti. Podľa právneho zástupcu po uznesení Krajského súdu je jasná zodpovednosť odporcu, ide len o výšku satisfakcie. Tá nemajetková ujma, ktorú žiadajú je polovica za život dieťaťa a polovica za ujmu, ktorá bola spôsobená navrhovateľke tým, že nemôže byť matkou a žiť normálny rodinný život.

Odporca uviedol, že trvá na svojich písomných vyjadreniach, že síce Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vyjadril vo svojom uznesení protiprávnosť konania odporcu, ale nie sú tam ďalšie predpoklady a to zavinenie a preukázanie príčinnej súvislosti, ani predpoklady na nemajetkovú ujmu v peniazoch zo strany navrhovateľky. Navrhovali žalobu zamietnuť.

Súd nariadil a vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchmi svedkov, znaleckými posudkami, listinnými dôkazmi, spisom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. K., dovypočutím navrhovateľky po zrušujúcom uznesení Krajského súdu, ako aj ostatnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľka uviedla, že v roku 2007 otehotnela, bola už dlhšie vydatá. S manželom chceli mať dlhodobo deti, avšak nedarilo sa im. Keď napokon otehotnela, boli šťastní. V 16. týždni tehotenstva im gynekológ oznámil, že dieťa má vrodenú chybu. Myslí si, že to bol Downov syndróm. Rozhodla sa však, že dieťa donosí. Po vyšetrení v septembri jej lekár oznámil, že jej hrozí predčasný pôrod a poslali ju do nemocnice v B., kde primár odporučil hospitalizáciu v krajskej nemocnici. V P. bola hospitalizovaná 17.9.2007. Postupne vybrala dve antibiotiká. Najprv na zápal pľúc, jej stav sa zhoršil. Dieťa tlačilo na obličky. Brala následne druhé antibiotiká, ďalšie lieky, infúzie. Pred pôrodom sa jej stav zhoršil kvôli hnačkám. Hnačkovala aj 12-krát do dňa, bola veľmi vysilená. 18.10.2007 sa jej stav zhoršil. Mala ísť na sono, ale lekár, ktorý robil, povedal, že robí len svoje pacientky a jej sono nebolo urobené. Keď to oznámila sestričke, uviedla, že to bude urgovať, ale nestalo sa tak. Večer sa jej zdravotný stav zhoršil natoľko, že došlo k pôrodu. Ešte pred pôrodom jej pichli dve injekcie proti bolesti. Po 5 minútach jej odtiekla plodová voda. Spolubývajúca zavolala sestričku, tá doktorku s tým, že odvedie pôrod. Bolo to asi v 32. týždni tehotenstva. Doktorku prosila, pretože bola vysilená a oslabená, aby zvolila cisársky rez. Nemala vtedy ani 50 kg, ale lekárka napriek tomu tak neurobila. Dieťa nemohla porodiť, dieťa z nej ťahali. Veľa si z pôrodu nepamätá, rodila asi 2 hodiny. Keď sa dieťa narodilo, sestričky ho zobrali do vedľajšej miestnosti, bol ruch v sále. Pamätá si, ako doktorka volala anesteziológa a potom si už na nič nepamätá. Následne bola dlhodobo hospitalizovaná, po pôrode sa cítila veľmi zle. 20.10.2007 dieťa zomrelo. Ešte predtým jej lekárka povedala, že dieťa zrejme nepreží je. Myslí si, že príčinou bolo, že dieťa sa udusilo, malo veľa modrín po tele. Vie, že ju po pôrode hneď operovali. Pri prvej operácii bola odstránená maternica, druhou operáciou jej odstraňovali hematóm. Po pôrode nevedela, akú operáciu podstúpila. Nevedela, že nebude môcť mať deti, až následne jej oznámili, že jej museli vyoperovať maternicu. Odvtedy trpí zlou zrážanlivosťou krvi, ktorú predtým nemala. Užíva na to lieky. Trpí stratou rovnováhy, najmä v tme - večer. Veľmi utrpela jej psychika a aj manželský vzťah. S manželom sa doposiaľ nevedia s touto traumou vyrovnať. Nevie sa vyrovnať s tým, že stratila možnosť mať deti. Navrhovateľka uviedla, že presnou príčinou smrti dieťaťa bolo udusenie počas pôrodu. Poukazovala na traumu, ktorú zažila na sále, tá bola hrozná. Pamätá si, že prosila U.. V., aby viedla pôrod cisárskym rezom, to však ona odmietla. Trvala na tom, že pôrod nebol vedený tak, ako mal byť, a že je tu daná objektívna zodpovednosť zo strany odporcu. Poukazovali na vyjadrenie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

Vo veci bola vypočutá svedkyňa U.. W. V.. Uviedla, že bola zhodou okolností pri prijatí pacientky do nemocničného zariadenia. Bola prijatá z dôvodu hroziaceho predčasného pôrodu a vývojovej poruchy plodu. Poukázala na to, že pacientka prekonala počas tehotenstva toxoplazmózu. Na základe vyšetrení bolo rozhodnuté, že nie je potrebné ukončiť hneď graviditu. Každý deň pre dieťa v maternici je lepší. Bola jej ordinovaná liečba. Hospitalizovaná bola v čase od 17.9. do 19.10., čo ukazuje podľa svedkyne na to, že terapia bola úspešná. V čase rozbehu pôrodu mala službu, bola mladšou lekárkou, starším lekárom bol U.. M.. O jednej hodine v noci na základe oznámenia zo strany sestry, že pacientke odtiekla plodová voda, bola pacientka prevezená na pôrodný sál. O 11.10 hod. ju vyšetrovala, bránka bola na 7 cm. Privolala U.. M., ktorý ju vyšetroval o 1.20 hod., kde už v tom čase bola bránka 10 cm, čo je finálne štádium, kedy ide pacientka rodiť. Bol to veľmi rýchly priebeh pôrodu. V tom čase sa teda lekári mali rozhodnúť, či pôrod bude vedený riadne, alebo cisárskym rezom. Starší službukonajúci lekár U.. M. rozhodol, že pôrod bude vedený riadne. Dôvodom bol pokročilý priebeh pôrodu a to, že dieťa malo nožičky v pošvovom východe. Aj podľa jej názoru, ak by bola vykonaná sekcia, došlo by k výraznejšiemu poškodeniu plodu. V tomto prípade by bolo aj vyššie riziko pôrodného traumatizmu. Celý pôrod trval dlho, pacientka odmietala spoluprácu. Už na začiatku sa odmietla oholiť. Pri pôrode je dôležité, ako pacientka spolupracuje. Úspešnosť je z 95 % jej spolupráca. Treba veľkú fyzickú silu na to, aby vytlačila dieťa. Tá druhá doba pôrodná trvala 60 minút, čo je veľa. Svedkyňa dôvod videla práve v tom, že pacientka nespolupracovala. Hovorila, že nevie tlačiť, odmietala tlačiť, že jej majú pomôcť a podobne. Podľa svedkyne oni urobili všetko, čo ako lekári urobiť mohli. To, že mala pacientka pred pôrodom hnačky, vedela. Všetky výtery, ktoré boli robené, boli negatívne, teda nebol dôvod obávať sa infekcie. Pôrod bol odvedený tak, že inštrumentálny výkon nebol robený, to znamená, že napokon pacientka dieťa vytlačila. Čo sa týka stavu dieťaťa, to nevedela svedkyňa posúdiť. Pri takomto pôrode bol volaný neonatológ, ktorý dieťa zobral. Po pôrode dieťaťa nastáva tretia doba pôrodná, kedy pacientka musí odrodiť placentu.

Keďže to nešlo spontánne, bolo jej nasadené medikamentózne vyvolanie pôrodu placenty. Bola robená manuálna lýza placenty. Robila to ona. Zistila, že placenta je prirastená k maternici. U.. M. sa ju pokúsil vybrať a aj ju vybral. Následne bola robená digitálna revízia. Rukou bol prekontrolovaný obsah maternice a svedkyňa robila ultrazvuk. Ten potvrdil, že v dutine maternice nie sú zvyšky placenty. Dve hodiny po pôrode je pacientka sledovaná na pôrodnej sále. V tom čase nastala ďalšia komplikácia a to krvácanie z maternice. V tretej fáze pôrodnej boli pacientke robené krvné odbery, kde sa sledoval krvný obraz a zrážacie faktory. Bola jej naordinovaná transfúzia. Takéto krvácanie pokračovalo, preto jej bola stanovená pracovná diagnóza „šok hemoragikum“. Na základe tejto diagnózy bolo pristúpené k vybratiu maternice. Pacientka bola presunutá na operačný sál, bolo to okolo piatej hodiny ráno. V rámci operácie, ktorú viedol U.. M. , jej bola urobená hysteroktómia s vybratím vaječníka a vajíčkovodu vpravo. Počas operácie jej boli podané 4 transfúzie a dve plazmy. Podľa svedkyne bola samotná operácia nutná, čo potvrdil aj hystológ, kde bolo preukázané, že placenta bola placenta increta. Ak by sa to neuskutočnilo, bol by ohrozený život pacientky. Zrastenie placenty so stenou maternice sa odohráva na začiatku tehotenstva. Svedkyňa uviedla, že pacientka bola sledovaná, nasledoval menší operačný výkon, pretože pri spontánnom pôrode vznikol hematóm, ktorý bol odstránený. Pri tejto operácii už svedkyňa nebola. Svedkyňa ďalej uviedla, že aj keby pôrod bol vedený cisárskym rezom, maternica by musela byť odstránená pri tejto diagnóze zrastenej placenty, pretože pacientka by mohla vykrvácať.

Vo veci bol ešte vypočutý svedok U.. L. R., P.., ktorý bol v tom čase prednosta gynekologicko-pôrodníckeho oddelenia v P.. Navrhovateľku poznal, pretože jej robil každé ráno vizitu, avšak nebol ani pri jednom zákroku. Uviedol, že pacientka bola prijatá s tým, že bola otvorená na 3 cm, hrozil predčasný pôrod. Môže nastať situácia, že k pôrodu dôjde v pomerne krátkej dobe, alebo sa stav zastabilizuje a pôrod sa oddialil. V podstate k tomu druhému prípadu došlo aj u nich. Bolo ich snahou udržať dieťa čo najdlhšie v maternici. Podľa jeho názoru ani nemala byť vykonaná inštrumentálna revízia maternice, pretože sa to v takých prípadoch neindikuje s tým, že pacientka silne krvácala a v takomto prípade inštrumentálna revízia maternice pacientka nijako nepomohla, skôr jej mohla ublížiť a spôsobiť komplikácie. Iná liečba v súvislosti s placentou increta nie je možná, je len možné odstránenie maternice, inak by pacientka zomrela. Podľa jeho názoru, ak boli už nožičky spadnuté v pošvovom kanály, nie je možný cisársky rez. Čo sa týka toxoplazmózy, svedok uviedol, že ak ho matka prekonala, môže spôsobovať vývojové vady u dieťaťa.

Navrhovateľka v súvislosti s toxoplazmózou uviedla, že vedela o tejto chorobe, bola na infekčnom oddelení, jej hodnoty neboli vysoké, preto sa rozhodla s manželom, že si to dieťa nechá.

Vo veci sa písomne vyjadril ako svedok U.. P. M., ktorý vo svojej písomnej výpovedi uviedol:

„Navrhovateľku - pacientku R. L. som videl prvý krát dňa 19.10.2007 o 1.20 hod., kedy som bol U.. V. privolaný na pôrodnú sálu. Zo zdravotnej dokumentácie som zistil, že navrhovateľka bola preložená na Gynekologicko-pôrodnícku kliniku FNsP z Gynekologicko-pôrodníckeho oddelenia NsP B. pre hroziaci predčasný pôrod s poškodením plodu mozgu. Pri vaginálnom vyšetrení som zistil otvorené pôrodné cesty a nožičky plodu prepadnuté v pošve, teda išlo o pôrod plodu nožičkami. V dôsledku týchto skutočnosti pominuli indikácie na operačné ukončenie pôrodu (cisársky rez) a bolo preto rozhodnuté pre spontánne vedenie pôrodu. Pacientka bola riadne poučená o závažnosti jej zdravotného stavu, pokročilosti nálezu, poučeniu porozumela. O 2.20 hod. navrhovateľka za medikamentóznej podpory porodila ťažko nezrelý plod.

Napriek aktívne vedenej III. doby pôrodnej nedochádzalo k spontánnemu odlúčeniu postieľky. O 3.05 hod. bolo vykonané manuálne vybavenie postieľky s následnou digitálnou revíziou maternice. Navrhovateľke boli podané krv, náhradné roztoky a antibiotiká. Asi po hodine maternica ochabuje, dochádza k masívnemu krvácaniu z maternice, napriek podávaniu ďalších štyroch transfúzií krvi a náhradných roztokov sa vyvíja hemoragický šok (Krvný tlak 75/40 torr, pulz: 120/min). Spolu s prítomným anesteziológom U.. M. sme vyhodnotili z hemokoagulačných testov tento stav ako DIC (diseminovaná intravaskulárna koagulopatia), ktorá bezprostredne ohrozovala život navrhovateľky a z vitálnej indikácie sme jej navrhli laparotómiu s následným odstránením maternice. S týmto operačným výkonom navrhovateľka súhlasila.

Pri operácii došlo v dôsledku vrastenej postieľky do materničnej steny k oslabeniu maternice a tým k trhline maternice na pravej hrane s masívnym krvácaním do primaterničných väzov až k cysticky

degenerovanému vaječníku. Po jeho odstránení spolu s maternicou krvácanie prestalo, navrhovateľka bola postupne stabilizovaná a následne bola v celkovom dobrom stave po operácii prevezená na pooperačnú izbu šestonedelia.

Ráno bola navrhovateľka dokonale stabilizovaná a o závažnosti jej stavu som informoval prítomných príbuzných (otca, svokra a manžela), ktorí mi za záchranu života svojej dcéry poďakovali.

O správnosti diagnózy a operačného postupu svedčí aj výsledok histomorfologického vyšetrenia maternice, ktorého nález je konzistentný s klinickou diagnózou placenta increta (vrastená postieľka do steny maternice).“

Vo veci boli podané dva znalecké posudky.

Prvý znalecký posudok bol posudok U.. P. B. zo dňa 20.5.2011. Keďže navrhovateľka žiadala dopracovanie znaleckého posudku, znalec 1.11.2011 podal doplnok k svojmu znaleckému posudku.
Znalec na otázky navrhovateľky uviedol, že poskytovanie zdravotnej starostlivosti bolo štandardné. Keďže išlo o predčasný pôrod pri rýchlo sa meniacom náleze na pôrodných cestách a zachovanou plodovou vodou, jednoznačné ukončenie od začiatku sekciou nebolo. Znalec na výhradu ohľadne záverov Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou uviedol, že tieto závery nebude posudzovať, pretože je to samostatný subjekt, ktorý sám zhodnocuje a vyhodnocuje závery. Znalec poukázal na to, že domáhanie sa cisárskeho rezu zo strany pacientky nie je indikácia na cisársky rez. Za indikáciu zodpovedá primár oddelenia, alebo službukonajúci lekár. Na otázku, či by došlo pri vopred plánovanom a realizovanom pôrode cisárskym rezom k úmrtiu plodu, znalec uviedol, že je možné, že by k tomu neprišlo, avšak poukázal na predčasne narodený plod a diagnózu hydrocephallus internus, ale sú to len teoretické úvahy. Išlo o pôrod v 35.týždni tehotenstva, ako predčasný pôrod s panvovými nožičkami, nezrelý plod. Znalec uviedol, že celková slabosť, hnačka nie je indikáciou cisárskeho rezu a podľa neho je vaginálny pôrod pre rodičku najfyziologickejší na ukončenie tehotenstva. V dokumentácii nie je uvedený žiaden dôvod na ukončenie gravidity cisárskym rezom.

Navrhovateľka v novembri 2011 trvala na kontrolnom znaleckom dokazovaní, pretože podľa nej znalecký posudok U.. B. neodpovedal na otázky, ktoré mu súd kládol. Navrhli preto znalecké dokazovanie organizáciou.

Znalecký posudok v marci 2013 podal C. I. U. W. I..F..
„Nález na pôrodných cestách pri prijatí bol pokročilý, ale taký, že ešte umožňoval pokračovať v tehotnosti v snahe o dosiahnutie väčšej zrelosti plodu. Hrdlo bolo spotrebované, bránka bola otvorená na 3 cm. Pri takomto náleze, pokiaľ sa kontrakcie maternice podarí utlmiť a pôrodné cesty sa ďalej neotvárajú, nie je nutné tehotnosť okamžite ukončiť, ale možno ju ďalej udržiavať. Pokiaľ rodička neudáva pociťovanie bolestivých kontrakcií, tak je pravdepodobné, že nález zostáva nezmenený a tehotnosť je možné predĺžiť. Pokiaľ nedôjde k predčasnému odtoku plodovej vody, je možné tehotnosť predĺžiť až do úplnej zrelosti plodu. Podľa publikovaných prác, aj pri veľmi pokročilých nálezoch na pôrodných cestách, predčasne porodí iba menej ako polovica žien.
Problémom u U.. L. bolo uloženie plodu v maternici, ktorý bol v polohe neúplným koncom panvovým - nožičkami. Pri takejto polohe u nezrelého plodu hrozí po odtečení plodovej vody prepadnutie nožičiek do pošvy, čo značne skomplikuje situáciu. Hospitalizácia bola preto plne indikovaná, aby v prípade náhleho predčasného pôrodu bolo možné včas zasiahnuť.
Znalecká organizácia považuje za nutné uviesť skutočnosť, že predčasný pôrod má svoje špecifiká. Často prichádza veľmi rýchlo a nález na pôrodných cestách sa mení i v priebehu niekoľkých minút. Na rozdiel od termínového pôrodu kontrakcie prichádzajú rýchle a nečakane a bránka sa kompletne otvorí veľmi rýchlo.
U takto pokročilého nálezu hrozí predčasný odtok plodovej vody, toto riziko sa každým gynekologickým vaginálnym vyšetrením zvyšuje. Okrem toho každé vaginálne vyšetrenie zvyšuje i riziko zavlečenia infekcie a manipulácia s čípkom môže spôsobiť vylučovanie látok, ktoré predčasný pôrod urýchlia. Z uvedeného dôvodu sa odporúča maximálny kľudový režim a vaginálne vyšetrenie sa obmedzuje na minimum, samozrejme pokiaľ rodička neudáva kontrakcie.
V období od 9.10.2007 o 16.10 hod. do 19.10.2007 o 01.10 hod. došlo k posunu vaginálneho nálezu na 7 cm, gravidita sa už nedala udržať, došlo k nástupu pôrodnej činnosti a k spontánnemu odtoku plodovej vody. U termínového pôrodu sa považuje otvorená bránka vtedy, ak je otvorená na 10 cm, respektíve, ak

už nie sú hmatné jej okraje. Pri predčasnom pôrode však sú rozmery naliehajúcich čiastok plodu menšie a už pri náleze 7 cm hrozí aktuálne vstupovanie plodu do pôrodných ciest, kedy je pôrod cisárskym rezom veľmi rizikový až nemožný.
Podľa posledných publikovaných odborných prác, je cisársky rez u naliehania koncom panvovým indikovaný pri odhadovanej váhe plodu pod 2000 g. U naliehaní nôžkami je cisársky rez indikovaný relatívne - u zrelého plodu prepadnú nožičky do pošvy a potom vstupuje čisto zadoček plodu, ktorý nedostatočne roztiahne pôrodné cesty a hlavička plocu môže v nich uviaznuť, pretože je väčšia. Pôrod však je možné viesť i prirodzenou cestou, nožičky sa pridržia rukou v pošve (nedovolí sa ich pôrod a plod ich stiahne smerom k zadočku), preto naliehanie nožičkami nie je absolútnou kontraindikáciou prirodzeného pôrodu.
Možnosť cisárskeho rezu ex ante samozrejme pripadala do úvahy, no uvedené skutočnosti - výrazne pokročilý nález, hmotnosť plodu nad 2000 g, rýchlosť predčasného pôrodu a vstupovanie plodu do pôrodných ciest boli určite na zváženie a prirodzené vedenie pôrodu bolo možné a nebolo kontraindikované, t.j. nešlo ani o odbornú chybu pri vedení pôrodu. Okrem iného zaručovalo aj zrejme rýchlejší pôrod plodu než organizovanie operácie. Realizácie cisárskeho rezu u vstúpených častiach plodu v pôrodných cestách je vysoko riziková - nožičky sú už pod reznou líniou na maternici a hrozí ich závažné poranenie (zlomeniny kosti plodu) a hrozí i závažné poranenie maternice - prasknutie svaloviny a závažné krvácanie, prípadne hrozí aj poranenie okolitých orgánov (močový mechúr). Znalecká organizácia ešte uvádza, že ani pôrod cisárskym rezom v tejto situácii negarantuje bezpečný pôrod plodu. Pri manipulácii môže dôjsť k poraneniam končatín, ale i dutiny brušnej, pretože je potrebné plod vysúvať vyššie, aby sa dostal celý do operačného poľa, prípadne sa vykonáva jeho otočenie v maternici.
Následná situácia s placentou nesúvisí so spôsobom vedenia pôrodu, vrastená placenta je veľmi zriedkavá a smrteľná komplikácia, ktorá vzniká počas vývoja placenty v tehotnosti - bez súvislosti s vedením pôrodu.
Zdravotná starostlivosť po pôrode plodu bola poskytovaná správne. Zdravotnícky personál správne pristúpil k manuálnej lýze placenty (k vybratiu placenty rukou), správne diagnostikoval placentu vrastenú do svaloviny maternice a správne pristúpil k vyoperovaniu maternice.
Vrastená placenta je závažný stav, kedy prerastú časti placenty do svaloviny maternice, ktorú rozkladajú a vrastajú aj do ciev. Pri pokuse o odlúčenie dochádza k poškodeniu ciev a k masívnemu krvácaniu, ktoré sa nedá zastaviť, hrozí akútne vykrvácanie pacientky. Táto situácia je potenciálne život ohrozujúca a je jednou z častých príčin materskej úmrtnosti vo svete. Nie je možné ju diagnostikovať pred pôrodom. Jedinou správnou liečbou je okamžité chirurgické odstránenie maternice, ešte predtým, než dôjde k rozvoju šoku a k poruche zrážania krvi.
Takýmto postupom hysterectomie zachránili U.. R. L. život. Zdravotná starostlivosť po pôrode bola poskytnutá lege artis.
V pooperačnom období bola zdravotná starostlivosť poskytovaná tak isto správne, bola diagnostikovaná komplikácia (zhnisaná krvná zrazenina), v oblasti epiziotómie a glutei, ktorá bola správne ošetrená. Popôrodná zdravotná starostlivosť vrátane operačných zákrokov bola U.. R. L. poskytovaná lege artis. Zdravotná starostlivosť zo strany zdravotníckeho personálu bola poskytovaná lege artis.
Čo sa týka druhej časti otázky, či musela byť navrhovateľke operačne odstránená maternica, je odpoveď jednoznačná: išlo o nevyhnutný život zachraňujúci zákrok.
V prípade diagnózy placenta increta, ktorá bola u U.. R. L., dôjde po pôrode k nezastaviteľnému krvácaniu z maternice, ktoré spôsobí šok z vykrvácania, poruchu zrážania krvi a smrť rodičky. Zabrániť vykrvácaniu a tým úmrtiu matky po pôrode je v takomto prípade možné jedine odstránením maternice. Odstránenie maternice bolo preto postupom lege artis, bola to život zachraňujúca operácia.
V prípade stavu placenta acreta (taká bola klinická diagnóza pôrodníkov u U.. R. L.), je placenta pevne prirastená k svalovine maternice a nedá sa odlúčiť ani pomocou ruky ani žiadneho nástroja, pretože je so svalovinou zrastená. Hrozí nezastaviteľné krvácanie, ktoré spôsobí úmrtie matky po pôrode, a preto je potrebné maternicu operačne odstrániť.
V prípade stavu placenta increta (to je histologická diagnóza u U.. R. L.), preniká placenta rôzne hlboko dovnútra svaloviny maternice a tiež sa preto nedá žiadnym spôsobom z maternice odstrániť. Hrozí vykrvácanie a smrť matky po pôrode, preto je nutné maternicu operačne odstrániť.
Z uvedeného vyplýva, že pri diagnózach placenta acreta a placenta increta je jediným správnym medicínskym postupom, teda postupom lege artis, odstránenie maternice.“

Z priložených listinných dôkazov je zrejmé, že navrhovateľka podala 20.12.2007 podnet vo veci prešetrenia postupu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti z dôvodu, že došlo vo FNsP P. k úmrtiu

jej dieťaťa a to následkom nesprávne vedeného pôrodu a po druhé, že bola následkom nesprávne vedeného pôrodu poškodená tým, že po pôrode došlo k životu ohrozujúcej situácii, veľké krvácanie a operácia. Z oznámenia o výsledku šetrenia zo dňa 11.3.2008 Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vyplýva záver úradu, že zdravotná starostlivosť pacientky nebola poskytnutá správne:
1/ tehotenstvo nebolo včas ukončené cisárskym rezom,
2/ nebola vykonaná inštrumentálna revízia maternice,
3/ bol operačne odstránený pravý vaječník bez zdravotnej indikácie.

Z oznámenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 9.2.2010 vyplýva, že následne bola poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti uložená v právnom konaní pokuta vo výške 300.000,-- Sk.

Na poslednom pojednávaní pred prvým rozhodnutím súdu navrhovateľka uviedla, že nesúhlasia so závermi znaleckých posudkov. Vzhľadom na prípad navrhovateľky je treba okolnosti prípadu posúdiť subjektívne aj objektívne a muselo byť lekárom zjavné, že vzhľadom na stav navrhovateľky nezvládne pôrod a ešte aj k tomu sama pôrod cisárskym rezom žiadala. Ďalšou námietkou, ktorú navrhovateľka uviedla bolo to, že znalci neodpovedali na otázky ohľadne úmrtia dieťaťa. Rozpory znaleckých posudkov videli aj v tom, že závery Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou boli iné. Zdravotná starostlivosť nebola dostatočná, samotný pôrod nebol riadne odkomunikovaný s pacientom, čo je dôležité tiež pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti. Podľa navrhovateľky je pôrod špecifická záležitosť a malo by byť rešpektované právo pacientky, keď žiadala cisársky rez. Nemá síce odborné znalosti, ale sama to cítila takto a malo to byť rešpektované. Navrhovateľkine tehotenstvo bolo od počiatku problematické, mala jej byť daná zvýšená pozornosť kvôli týmto problémom.

Odporca namietal, že toto konanie je od počiatku konaním o náhradu škody spôsobenej na zdraví navrhovateľky. Majú za to, že navrhovateľka neuniesla v tomto smere dôkazné bremeno poukazujú na to, že odporca mal urobiť nejaký protiprávny úkon, ktorý by mal za následok škodu na jej zdraví. Stotožnil sa so znaleckým posudkom. V oboch bolo vylúčené protiprávne konanie nemocnice. Nemocnica konala lege artis. Nie je teda splnený základný predpoklad a to príčinná súvislosť a protiprávne konanie nemocnice. Navrhovateľka nie je aktívne legitimovaná v tomto konaní, čo sa týka náhrady škody za dieťa, ktoré už zomrelo. Navrhovateľka si od začiatku uplatňovala náhradu škody spôsobenú na jej zdraví a teda nie v súvislosti s dieťaťom, alebo stavom dieťaťa. Námietky voči znaleckému posudku vo vzťahu k dieťaťu sú teda bezpredmetné.

Navrhovateľka na záver uviedla, že celý pôrod bol strašný, etické správanie pôrodných asistentiek a pôrodníčky bol taký, že sa ku nej správali ako ku zvieraťu. Ťahali dieťa z nej násilím. Trvá teda na svojich výpovediach a má za to, že nemocnica by mala niesť zodpovednosť. Následný zdravotný stav je v súvislosti s neodborným postupom nemocnice. Aj keď sa nemocnica odvoláva, že urobila navrhovateľke život zachraňujúci úkon, tá voľba nevhodného pôrodu, teda nie cisárskym rezom bola vysiľujúca a došlo k zhoršeniu následkov.

Po zrušujúcom uznesení Krajského súdu sa vyjadril vedľajší účastník vo veci, ktorý uviedol, že nie vždy je prvostupňový súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a to za predpokladov, že sa zmení skutkový základ natoľko, že je vylúčená aplikácia právneho názoru odvolacieho súdu. Považovali by za spravodlivé, ak by Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou opätovne prešetril postup odporcu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti.

Odporca vo svojom vyjadrení zo dňa 13.4.2015 poukázal na to, že krajský súd sa odvoláva na rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a ak má byť pre súd toto rozhodnutie záväzné v zmysle ustanovenia § 135 O.s.p., je nutné sa zaoberať rozsahom tohto záväzku. Súd pri rozhodovaní napríklad o škode má definitívne vyriešenú otázku protiprávnosti. Ostatné predpoklady zodpovednosti za škodu na zdraví a to škodový následok, príčinná súvislosť, zavinenie, ostávajú predmetom súdneho konania. Ako protiprávne konania boli v predmetnom rozhodnutí úradu uvedené nasledovné tri konania:
1/ u navrhovateľky išlo o nesprávne načasovanie a spôsob ukončenia tehotenstva z dôvodu, že tehotenstvo nebolo zo strany odporkyne včas ukončené cisárskym rezom,
2/ nebola vykonaná inštrumentálna revízia maternice po manuálnej lýze placenty,
3/ nebola indikácia na operačné odstránenie pravého vaječníka.

Odporca sa vyjadril aj k výške škody. Poukázal na to, že nie je zrejmé z návrhu ani z vykonaného dokazovania, na základe akých skutočností došla navrhovateľka k takémuto vyčísleniu škody (99.581,76 Eur), keďže v rámci celého konania to neodôvodnila. Navyše poukazovala na to, že navrhovateľka zmenila právnu argumentáciu, keď uviedla, že predmetnú sumu si neuplatňuje ako nárok na náhradu škody, ale ako nárok na nemajetkovú ujmu v peniazoch. Odporca poukazoval na to, že škode vzniknutej porušením právnej povinnosti nebolo možné zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od neho bolo možné - objektívne posudzované - za daných okolností konkrétneho prípadu požadovať. Poukazovala na to, že v konaní existujú evidentné dôkazy o tom, že protiprávne konanie nezavinila. Poukázala pritom na vykonané znalecké dokazovanie. Na základe znaleckých posudkov je zrejmé, že to čo vytýka Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a to včasné neukončenie tehotenstva navrhovateľky cisárskym rezom, zo znaleckého posudku vyplýva, že odporkyňa nemohla zanedbať včasnosť pôrodu navrhovateľky naplánovaním cisárskeho rezu, ak práve naopak snahou odporcu bolo tehotenstvo u navrhovateľky predĺžiť a zvýšiť tým šance navrhovateľky na donosenie zrelého dieťaťa, pričom náhly odtok plodovej vody, rozbehnutie pôrodnej činnosti nebolo možné predvídať. Z Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou je vytýkané aj nevykonanie inštrumentálnej revízie maternice po manuálnej lýze placenty. Zo znaleckého posudku vyplýva, že v prípade stavu placenta increta je placenta pevne prirastená k svalovine maternice a nedá sa odlúčiť ani pomocou ruky, ani žiadneho nástroja, pretože je so svalovinou zrastená. Ani v danom prípade tak odporkyňa nevidí dôvod, na základe ktorého je možné usúdiť, že odporkyňa niečo v danom prípade zanedbala, alebo zavinila. Uvedenými znaleckými posudkami predložila odporkyňa dôkaz o neexistencii zavinenia v tomto konaní.

Po zrušujúcom uznesení krajského súdu bola dovypočutá navrhovateľka, ktorá opätovne uviedla to, ako sa dlhodobo snažili o dieťa. Následne sa stala takáto trauma, prišla o všetko, bol narušený jej rodinný život. Pre ženu je najdôležitejšie materstvo a to jej bolo zobraté aj so smrťou dieťaťa, teda to, že sa už nikdy nemôže stať matkou. Mala zdravotné problémy, stratu zrážanlivosti krvi, chodila na neurológiu, ale na psychiatrické a psychologické vyšetrenia nechodila. Trauma sa jej ale stále vracia. S manželom jeden čas uvažovali aj o osvojení, avšak manžel pracoval v zahraničí, ona je dlhodobo bez práce, takže zatiaľ k tomu nepristúpili.

Následne sa navrhovateľka vo veci písomne vyjadrila v tom zmysle, že základom manželského zväzku je dieťa a plnohodnotný rodinný život. Jej otehotnenie a očakávané dieťa boli zázrakom aj pre gynekológa, preto v 6. mesiaci sa zverila do starostlivosti špecializovaného zariadenia v P., ale dopadlo to tak, ako to dopadlo. Okolnosti, za ktorých rodila dieťa, ktoré zomrelo, mali dopad na jej psychické i fyzické zdravie bezprostredne po pôrode, ale aj v súčasnosti. Tragédia a šok, ktorý utrpela pri pôrode a bezprostredne po ňom sú vnemy, ktoré sa jej vracajú. Pri pôrode skoro zomrela, určitý moment upadla do kómy, došlo k zrážanlivosti krvi, musela navštevovať hematologickú ambulanciu. Trpela a trpí poruchami spánku, bola narušená jej psychika. Psychiatra však nenavštívila z dôvodu obáv reakcie jej okolia, tak preto túto pomoc nevyhľadala.

Vo veci bol vypočutý ako svedok manžel navrhovateľky, ktorý potvrdil výpoveď svojej manželky s tým, že sa im dlho nepodarilo otehotnieť. V tehotenstve boli komplikácie, takže manželka šla do P.. Všetko skončilo ale tragédiou, dieťa prišlo domov v rakve a manželka takmer prišla o život. Zároveň sa dozvedel, že už nemôže mať deti. Prvý rok ich vzťahu bol ťažký, obviňovali sa, čia je to vina. Potom prišlo rozhodnutie úradu, že to bola vina nemocnice, ale z nemocnice neprišlo žiadne ospravedlnenie. To, že nemôžu mať deti, im zmenilo život. Rozmýšľali o adopcii dieťaťa, avšak kvôli zdravotnému stavu manželky to zatiaľ nie je možné. Mala závraty, nestabilnú chôdzu, ale najmä psychické problémy. On to znášal trochu lepšie, ale aj tak to bolo zložité obdobie. Bolo aj obdobie, kedy rozmýšľal, že sa s manželkou rozvedú, pretože on ešte môže mať deti, ale potom si povedal, že ona za to nemôže a tak sa nejako zase dali dokopy. Voľný čas trávia tak, že idú do lesa alebo k rodičom. Keď pracoval v Českej republike, tak voľný čas trávili tak, že chodili k rodičom, na nákupy, televízor, alebo na prechádzky. Po tejto udalosti sa ale vytratila radosť zo života. Najprv si hľadali odpoveď na otázku, prečo sa to stalo im, bolo to sebaobviňovanie. Či vyhľadala manželka lekársku pomoc, tak to nevie, pretože v tom čase pracoval v Čechách.

Na záver právny zástupca navrhovateľky uviedol:

„My trváme na našom návrhu a pokiaľ ide o zdôvodnenie, tak nakoniec v priebehu sporu sme prezentovali, na základe akého dôvodu žiadame tú nemajetkovú ujmu v tej výške, aká bola požadovaná,

teda tých 3 mil. Sk, aj nejaké drobné... V podstate z dôvodu, ako sme to špecifikovali, tak len v skratke, že ľudský život sa nedá nahradiť a to právo na rodinný život je stratený pre túto rodinu a pre túto žalobkyňu a materstvo je tiež taká hodnota, ktorá sa nedá nahradiť, proste toto jej ušlo a o toto ona prichádza. Tá nemajetková ujma vieme, že proste je to taký druh škody, pretože ináč to ja neviem pomenovať, je to druh škody. Pokiaľ tam nie je nejaké morálne ospravedlnenie, alebo čosi také, tak hovorí zákon, že treba skúmať, či nie je tam nárok na tú inú formu - peňažnú formu. Ja myslím, že v tomto prípade skutočne nárok na to je, pretože k základu sa nebudem vracať, ani k tým námietkam, čo bolo už preberané, pretože základ je daný tým, že KS vyslovil právny názor, alebo podľa nášho názoru záväzný názor, že základ je daný a teda že žalovaný zodpovedá za škodu. Pokiaľ ide o výšku škody, tak tú je mi ťažko dôvodiť a bližšie hovoriť, že prečo práve toto. Toto pekne .... ja si myslím z pohľadu toho, aby to súd hodnotil, čo je tá nemajetková ujma, že tá rodina stratila radosť, proste tá radosť v tom živote tu už nie je. Jednoducho už nepríde to, čo normálna zdravá rodina by mohla mať, keby to fungovalo tak, ako to má fungovať. Takže aká výška škody, ja trvám na výške tej škody, ako sme podali a to skutočne nechávame na zvážení súdu, pretože je to len a len na úvahe súdu a po zhodnotení všetkých okolností. V prípade úspechu samozrejme budeme žiadať trovy, ktoré vyčíslime v zákonnej lehote."

Na záver právna zástupkyňa odporcu uviedla:

„Záverom ja by som si dovolila aspoň tak stručne to zhrnúť do jednotlivých akože problematík, ktoré z nášho hľadiska tu boli riešené a možno neboli nejako vyriešené, tak považujem za potrebu sa k tomu ešte vyjadriť. V prvom rade vlastne celý čas nám nebolo jasné, aký právny nárok si žalobkyňu uplatňuje, teda že či nárok na náhradu škody, alebo nárok na ochranu osobnosti. Preto vlastne KS aj vo svojom uznesení záverom uviedol, aby tento nárok bol nejako upresnený zo strany žalobkyne. Avšak čo sa týka tejto problematiky, my sme stále poukazovali na to, že je rozdiel, či sa zmení právna kvalifikácia počas konania, pretože tá právna kvalifikácia sa meniť môže, ale je rozdiel, či sa zmení petit, resp. sa rozšíri, alebo sa uplatňuje ďalší petit. Podľa nášho názoru v roku 2009 bola podaná žaloba len na zaplatenie. Nevedeli sme teda z akého titulu, hoci hovoril stále právny zástupca žalobkyne, že to je titulom náhrady škody. Preto, keď na pojednávaní v roku 2015 v apríli povedali, že titulom ochrany osobnosti si uplatňujú to zaplatenie, my to považujeme za uplatnenie nového nároku, nie že to je nárok od roku 2009, ktorý si uplatnili. Podľa nás tamto bol nárok na náhradu škody a tu si uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy až v roku 2015. Podľa nás táto skutočnosť je dôležitá preto, pretože sme vznášali námietku premlčania. Ak sa nárok na náhradu nemajetkovej ujmy bude chápať ako uplatnenie od roku 2015, v tom prípade je podľa nášho názoru premlčaný, preto to opätovne opakujem, zdôrazňujem a dávame to aj na zváženie súdu, aby sa s tým vysporiadal. To je jeden okruh právnej problematiky v tomto konaní.
Ďalší okruh je samozrejme vlastne samotná podstata sporu. Po vrátení celého tohto konania z KS na OS vieme teda všetci, že KS poukázal na to ustanovenie § 135 O.s.p., že teda súd je viazaný aj právoplatným rozhodnutím iných orgánov, takisto aj správnym, teda aj rozhodnutím Úradu pre dohľad, avšak nesúhlasíme s názorom žalobkyne a jej právneho zástupcu s tým, že ten právny základ je daný a všetko je jasné. My sme to zdôvodňovali aj v našom vyjadrení z 13.4.2015, lebo o čo vlastne ide. Poukazovali sme tam aj na rôzne právne názory. Áno, je jasná, alebo je daná tá skutočnosť, ktoré úkony sa majú považovať za protiprávne, len toto povedal KS, nepovedal, že všetko je dané a vy sa už bavte len o výške. Povedal len, ktoré protiprávne úkony sú dané a tým vlastne je súd viazaný. To boli tie tri protiprávne úkony konštatované v rozhodnutí Úradu pre dohľad. My sme konštatovali, že ďalšie podmienky a náležitosti konania o ochrane osobnosti, alebo náhradu škody musia byť preukazované. To znamená, musí byť preukazovaná výška, teda protiprávnosť je daná, potom nejaká škoda alebo ujma a príčinná súvislosť medzi týmito dvomi skutočnosťami a to my sme vlastne teraz v tomto konaní na súde prvého stupňa preukazovali, že teda nie je daná. Prečo nie je daná, tak to tiež chcem len okrajovo zdôvodniť. Je konštatovaný protiprávny úkon, že nebola vykonaná inštrumentálna revízia maternice po manuálnej líze, ale ako to súvisí, že nebola vykonaná manuálna líza. My nerozumieme, akú to má príčinnú súvislosť s tými akože následkami, ktoré sa vlastne stali a z ktorých si oni uplatňujú nárok. Veď aj keby bola, ten nárok k histerektomii by došlo tak či tak, lebo tá histológia to potvrdila, že tam bola tá placenta zrastená s maternicou, čiže tak či tak by tú maternicu museli vybrať. Čiže aká je tam daná príčinná súvislosť, z akého titulu si potom uplatňujú všetky tie nároky. Potom nesprávne načasovanie ukončenie toho tehotenstva. Takisto sme tam vlastne namietali tú príčinnú súvislosť, ani nevieme vlastne s čím. Podľa nášho názoru to nesúvisí akože s tou škodou. Ďalej sme poukazovali ešte na štvrtú podmienku týchto konaní a to je vlastne zavinenie, ktoré vieme, že sa síce predpokladá, ale takisto vieme, že sa vlastne žalovaná alebo ten, ktorý je označený ako subjekt, ktorý spáchal tie

protiprávne úkony môže z toho vyvinúť. My sme v konaní predložili dokumenty, tie znalecké posudky, ktoré vlastne poukazujú na to, že vlastne ten cisársky rez sa nedal naplánovať, pretože záujmom nemocnice bolo práve že udržať to dieťa v matke, aby bolo čo najviac donosené. Preto podľa nášho názoru akože nerozumieme, neexistuje tam vlastne vzťah medzi tým, čo sa vlastne stalo a medzi tými označenými protiprávnymi úkonmi. Práve vlastne na základe toho, ako považujeme tú žalobu vlastne za bezpredmetnú a akože neodôvodnenú, neopodstatnenú, na základe čoho ju vlastne žiadame zamietnuť v plnom rozsahu. Uplatňujeme si trovy konania."

Podľa § 420 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 15 Občianskeho zákonníka, po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jej osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom.

Prvostupňový súd chce poukázať na to, že je viazaný právnym názorom krajského súdu a vo veci sa nevyskytli žiadne nové skutočnosti, ktoré by umožňovali sa od záverov uvedených v uznesení krajského súdu odchýliť. Je preto zrejmé, že s poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu musel súd prvého stupňa zobrať do úvahy rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, z ktorého je zrejmé, uložená pokuta súvisí so skutkom, ktorý opísala navrhovateľka v žalobe. Na základe pokynu krajského súdu, okresný súd vyzval navrhovateľku, aby upravila svoj žalobný návrh.

Právny zástupca navrhovateľky upravil žalobný návrh na pojednávaní v tom zmysle, že svoj nárok opiera nie z titulu náhrady škody, ale z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že zodpovednosť odporcu bola daná práve rozhodnutím Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

Súd teda vychádzal poukazujúc na rozhodnutie krajského súdu a na upravený návrh navrhovateľky, že svoj nárok opiera o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch s poukazom na citované ustanovenia o ochrane osobnosti.

V tomto konaní teda ostala sporná výška tejto nemajetkovej ujmy a dôvody, o ktoré navrhovateľka žalobu opiera.

Navrhovateľka po zrušujúcom uznesení krajského súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu ale aj sama vo svojich výpovediach oprela svoj nárok o náhradu nemajetkovej ujmy na dve skutočnosti, a to na smrť dieťaťa a na skutočnosť, že na základe zákroku nemocnice prišla o maternicu a teda o možnosti mať do budúcna dieťa.

Súd nemohol opomenúť rozsiahle vykonané dokazovanie vo veci a to najmä dva znalecké posudky, ako aj výpovede svedkov - lekárov. Nie je možné morálne a ani spravodlivé opomenúť skutočnosť, čo bolo preukázané znaleckým dokazovaním, ako aj vyjadreniami svedkov, že navrhovateľke bolo

poskytnutím zdravotnej starostlivosti zachránený život. Placenta increta nie je totiž diagnóza, ktorá by vznikla na základe nesprávneho lekárskeho postupu, ale je to stav, ktorý vzniká počas tehotenstva a teda zodpovednosť za placenta increta nemôže niesť nemocnica, ale ani samotná navrhovateľka. Je to zdravotná okolnosť, ktorá sa nedá navodiť, ale ktorá preukázateľne pri navrhovateľke existovala. V prípade tejto diagnózy dôjde po pôrode k nezastaviteľnému krvácaniu z maternice, ktorá spôsobí šok z vykrvácania, poruchu zrážanlivosti krvi a smrť rodičky. Zabrániť tomu po pôrode je v takomto prípade možné jedine odstránením maternice. Túto okolnosť, teda odstránenie maternice ani Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou neuvádzal ako konanie, ktoré bolo protiprávne.

Táto okolnosť je dôležitá, pretože ako bolo uvedené vyššie, náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľka založila v dvoch skutočnostiach, jedným z nich je, že došlo k odstráneniu maternice a teda, že nemôže mať v budúcnosti dieťa. Táto skutočnosť a teda konkrétne protiprávne konanie zo strany nemocnice však nebolo preukázané. K odstráneniu maternice došlo lege artis, pretože iné nevyplýva ani z rozhodnutí Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a ani zo znaleckých posudkoch, ktoré sú obsiahnuté v spise a ani z výpovede svedkov. Navrhovateľka nepredložila súdu dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že k odstráneniu maternice v prípade placenta increta by nemuselo dôjsť a teda, že v budúcnosti by mohla mať dieťa. Toto nie je ani medicínsky možné.

Navrhovateľka podložila svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy s poukazom na ustanovenia o ochrane osobnosti a na skutočnosť, že nemôže mať už do budúcna deti tak, ako bolo uvedené vyššie. Ani Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a ani vykonané znalecké dokazovanie vo veci a ani žiaden iný dôkaz v spise však nenasvedčujú tomu, že zodpovednosť nemocnice za tento stav je daná a preukázaná. Ako už bolo uvedené vyššie, práve naopak bolo preukázané, že stav placenta increta vzniká pri vývoji placenty a nemá súvislosť s postupom nemocnice a jeho personálu, a teda zodpovednosť nemocnice nie je daná a preukázaná.

Preto súd v časti náhrady nemajetkovej ujmy za hysterektomiu a stratu možnosti mať v budúcnosti dieťa návrh zamietol.

Druhá skutočnosť, o ktorú navrhovateľka oprela svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy bola strata dieťaťa.

Navrhovateľka počas celého konania a rozsiahleho dokazovania nenavrhla ani jeden dôkaz, ktorý by smeroval k tomu, aby sa potvrdilo alebo vyvrátilo, kto sa smrť dieťaťa zodpovedá, čo ovplyvnilo jeho úmrtie a v akom zdravotnom stave sa nachádzalo dieťa po pôrode. Súd teda pri rozhodovaní vychádzal iba z predložených listinných dôkazov, znaleckého posudku a rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vo svojom rozhodnutí uzavrel aj protiprávne konanie odporcu ohľadne nesprávneho načasovania a spôsobu ukončenia tehotenstva z dôvodu, že tehotenstvo nebolo zo strany odporkyne včas ukončené cisárskym rezom. Jedine od tejto okolnosti súd pri svojom rozhodovaní a určení nemajetkovej ujmy vychádzal. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na znalecké dokazovanie a na to, že aj znalec uviedol, že postup odporcu pri vedení pôrodu prirodzeným spôsobom bol správny, avšak bolo možné pristúpiť aj k cisárskemu rezu.

Navrhovateľka neuniesla dôkazné bremeno v súvislosti s úmrtím dieťaťa s poukazom práve na túto skutočnosť, či k úmrtiu došlo kvôli vedeniu pôrodu prirodzenou cestou a neindikovaním cisárskeho rezu, avšak z predložených dôkazov ako aj z rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a názorom krajského súdu, ktorým je súd viazaný, je nutné uzavrieť, že zodpovednosť nemocnice za neprevedenie cisárskeho rezu a rozhodnutie sa pre pôrod prirodzenou cestou existuje. Podporne súd ako dôkaz uvádza aj samotnú výpoveď navrhovateľky ako aj svedecké výpovede lekárov. Samotná navrhovateľka sa dožadovala toho, aby jej bol urobený z dôvodu zdravotných problémov (črevná viróza, oslabenie organizmu, váha 50 kg) cisársky rez. Túto okolnosť súd tiež nemôže opomenúť a musí to pripísať na zodpovednosť nemocnice za neprevedenie cisárskeho rezu a zlé zhodnotenie nie samotného tehotenstva, ale celkového zdravotného stavu navrhovateľky.

S poukazom na tieto okolnosti súd priznal navrhovateľke nemajetkovú ujmu vo výške 30.000 Eur.

Navrhovateľka uplatnila svoj nárok vo výške 99.581,76 Eur, pričom právny zástupca uviedol, že polovica tejto sumy je za smrť dieťaťa a polovica za nemožnosť materstva. Keďže súd vychádzal pri priznaní

nemajetkovej ujmy iba z nároku za smrť dieťaťa, vychádzal z toho, že takýto nárok si navrhovateľka uplatnila vo výške necelých 50.000 Eur.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z tých skutočností, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou konanie odporcu a to vedenie pôrodu prirodzenou cestou posúdil ako protiprávne, súd je ním viazaný, avšak s poukazom na celý rad ďalších dôkazov v súhrne poukazujúc na vyššie uvedené a na rozhodovaciu prax, rozhodol o náhrade nemajetkovej ujmy za smrť dieťaťa vo výške 30.000 Eur a v prevyšujúcej časti týkajúcej sa nemajetkovej ujmy za stratu dieťa, súd návrh zamietol.

O trovách konania rozhodne súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p. po právoplatnosti vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.